

Mesačník Základnej školy na Ulici Vajanského 2844/47 v Lučenci

školský rok 2016/17

február 2017

Redakčná rada

Zodpovedný vedúci: Mgr. Soňa Pinzíková

redaktori:

A.Veselková, A.Széplakyová, M.Goljan, I. Čičmanec, F. Kortiš

Významné dni - FEBRUÁR

Ahoj, Bzučiaci!

Tak sa nám ten rok krásne preklopil a my si užívame už jeho druhú dvanástinu.

Február je taký zvláštny mesiac. Na jeho začiatku je ešte poriadna zima a v závere nás pohľadajú signály prichádzajúcej jari. A samozrejme jarné prázdniny. Február je príkladom toho, čo všetko dokáže naša matka príroda.

V jednej predzáhradke som uvidel prvé snežienky. Ony sú typickou ukážkou toho o čom dnes hovorím. Jemnučký a krehučký kvietok a čo všetko dokáže zniesť. Všetky februárové výkyvy. A nakoniec sa rozvíje do plnej krásy ako hrdý víťaz. Nič nedokáže premôcť tú krehkú krásu.

Čo myslíte, nebol by mnohokrát príkladom aj pre nás? Ne-dať sa zlomiť a bojovať, ísť odhodlane za svojím cieľom, nevzdávať sa, vydržať. Koľkým z nás by sa zišli vlastnosti snežienky?

Bzučo vám želá pekné jarné prázdniny, koniec fašiangov a v pôstnom čase si nájdite chvíľku nielen na očistu tela, ale aj duše—siahnite po peknej knihe, alebo sa aspoň zamyslite nad svojím konaním.

Váš Bzučo

- 4.2. Svetový deň boja proti rakovine
- 6. 2. Svetový deň bez mobilu
- 8.2. Deň pre bezpečnejší internet
- 11.2. Svetový deň chorých a trpiacich
- 14.2. Deň svätého Valentína
- 21.2. Svetový deň materinského jazyka

V tomto čísle nájdete:

- **Mengeleho dievča—predstavenie knihy**
- **Úspechy našich žiakov v súťažiach**
- **Fašiangový karneval 1. stupňa**
- **ŠKD vo februári**
- **Básne o škole**
- **Bzučozábava**

... aby sme nikdy nezabudli...

Aby ľudia nikdy nezabudli...

„Aby ľudia nikdy nezabudli na hrôzy, ktoré sú spojené s 2. svetovou vojnou, aby nikdy nedopustili, aby sa niečo podobné ešte zopakovalo.“

Týmito slovami začala svoje rozprávanie pani Veronika Homolová Tóthová, keď nám predstavila svoju knihu Mengeleho dievča.

Naša pani riaditeľka nám najprv hosť'a predstavila a dozvedeli sme sa, že bola žiačkou našej školy, neskôr redaktorkou miestnej lokálnej televízie a dnes je redaktorkou televízie JOJ.

K napísaniu tejto knihy ju priviedli rozhovory s ešte žijúcimi pamätníkmi neslávných vojnových rokov.

Za pani Violou Stern Fischerovou musela vycestovať až do Prahy, aby zistila, že túto nesmierne skromnú osôbku denno-denne stretávala v lučenských uliciach. Trvalo veľmi dlho nielen kým ju našla, ale aj kým sa začala rozpletať niť jej pohnutého a tvrdo skúšaného života. Veď prežiť štyri koncentračné tábory, prežiť pokusy „anjela smrti“ doktora Mengeleho, podstúpiť strastiplný pochod smrti, ujsť a prejsť pešo naprieč vojnou zničenou Európou až domov, do Lučenca, aby zistila, že z celej množpočetnej rodiny zostala iba ona a jej brat, na to treba ozaj silnú povahu.

Pani Homolová Tóthová mala veľmi nabitý program, preto sa po predstavení knihy, fotení a zápisu do našej kroniky ponáhľala na ďalšie stretnutia v Novohradskej knižnici.

Nám ostalo vyše dvadsať výtlačkov tejto knihy, aby ju čo najviac našich žiakov prečítalo a mohli sme na hodinách slovenského jazyka o nej ďalej besedovať, aby sme ani my nezabudli a k ľuďom podobným pani Fischerovej mali naveky hlbokú úctu.

Obálka knihy, ktorá bola predstavovaná. Pri jej čítaní tuhne krv v žilách, nejedno oko sa zarosí a súdny človek nedokáže pochopiť ako bolo možné páchať také zverstvá

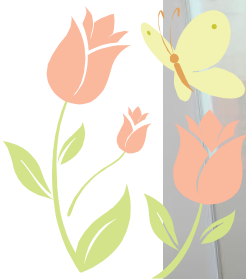
Pani riaditeľka pri predstavení vzácneho hosťa

- podpis do našej kroniky

*- pod'akovanie za milé slová
a spomienky na našu školu
i na to ako kniha vznikala*

- a na záver spoločné foto-
nie

NAJ za mesiac február

Februárové NAJ rozhodne patrí **Dominikovi Maurerovi**, žiakovi 9.A triedy. Za čo? Najprv všetkých porazil na okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku a vybojoval si postup do krajského kola. A v ňom sa mu podarilo to, čo v tejto olympiáde ešte žiadnemu nášmu žiakovi - zvíťazil a stal sa tak nielen najlepším nemčinárom stredoslovenského kraja, ale aj postupujúcim do celoslovenského kola. Bzučoviny mu srdečne gratulujú, mocne držia palce na celoslovenskom kole, ako aj dôležitých kroch, ktoré ho tento rok čakajú— Testovanie a prijímacie skúšky— Podakovanie samozrejme patrí aj pani učiteľke Fízeľovej, ktorá Dominika už roky pripravuje.

Takto veselo je najlepšiemu nemčinárovi v stredoslovenskom kraji

úspechy našich žiakov

Recitačné súťaže začali - Šaliansky Mat'ko 2017

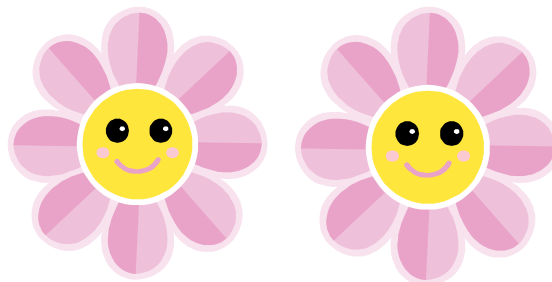
V čase, keď sa väčšina žiakov pripravovala na polročné vysvedčenie, našla si skupina milovníkov krásnej literatúry čas na prednes. Prvou recitačnou súťažou v kalendárnom roku je už tradične prednes pôvodnej slovenskej povesti, známy pod názvom Šaliansky Mat'ko.

V školskom kole najlepšie obstáli títo súťažiaci:

II. kategória /4.a 5. ročník/

1. miesto Peter Kliment – 5.A

2. miesto Barbora Kyzúrová – 5.A

III. kategória - /6. a 7. ročník/

1. miesto – Emma Kyzúrová – 6.A

2. miesto – Liana Ráčzová – 7.B

3. miesto – Florencia Oláhová – 7.C

Cenu diváckej poroty udelili žiaci 6.A triedy **Jožkovi Jozefíkovi** z 8.C triedy

Vít'azom blahoželáme a držíme palce v postupových súťažiach.

Potom prišlo regionálne kolo a v ňom obaja naši školskí víťazi zabodovali. Dosiali sme opäť úspech, aký sa tak často neopakuje. V krajskom kole máme dvoch zástupcov.

Budeme im obom **Petrovi Klimentovi i Emme Kyzúrovej** držať 8. marca v Detve všetky palce.

*Na snímke Peter s Emmou mali dôvod na úsmev,
veď obaja postúpili do krajského kola*

Text a foto A.V.

KRAJSKÉ KOLO TECHNICKEJ OLYMPIÁDY

A s dobrými výsledkami našich žiakov akoby sa vrece rozprhlo:

Vo štvrtok 2.2.2017 reprezentovali žiaci Adam Lázár zo 7.A triedy, Dominik Maurer a Kevin Záslav z 9.A triedy, ako víťazi OK technickej olympiády, našu školu, ale aj náš okres v Banskej Bystrici na krajskom kole. Dominik Maurer a Kevin Záslav získali krásne 3. miesto. Srdečne blahoželáme žiakom aj pani učiteľke Gyeneovej.

Dominikovi sa v tomto roku obzvlášť darí a aj týmto pekným umiestnením má „zarobené“ na osobnosť školy

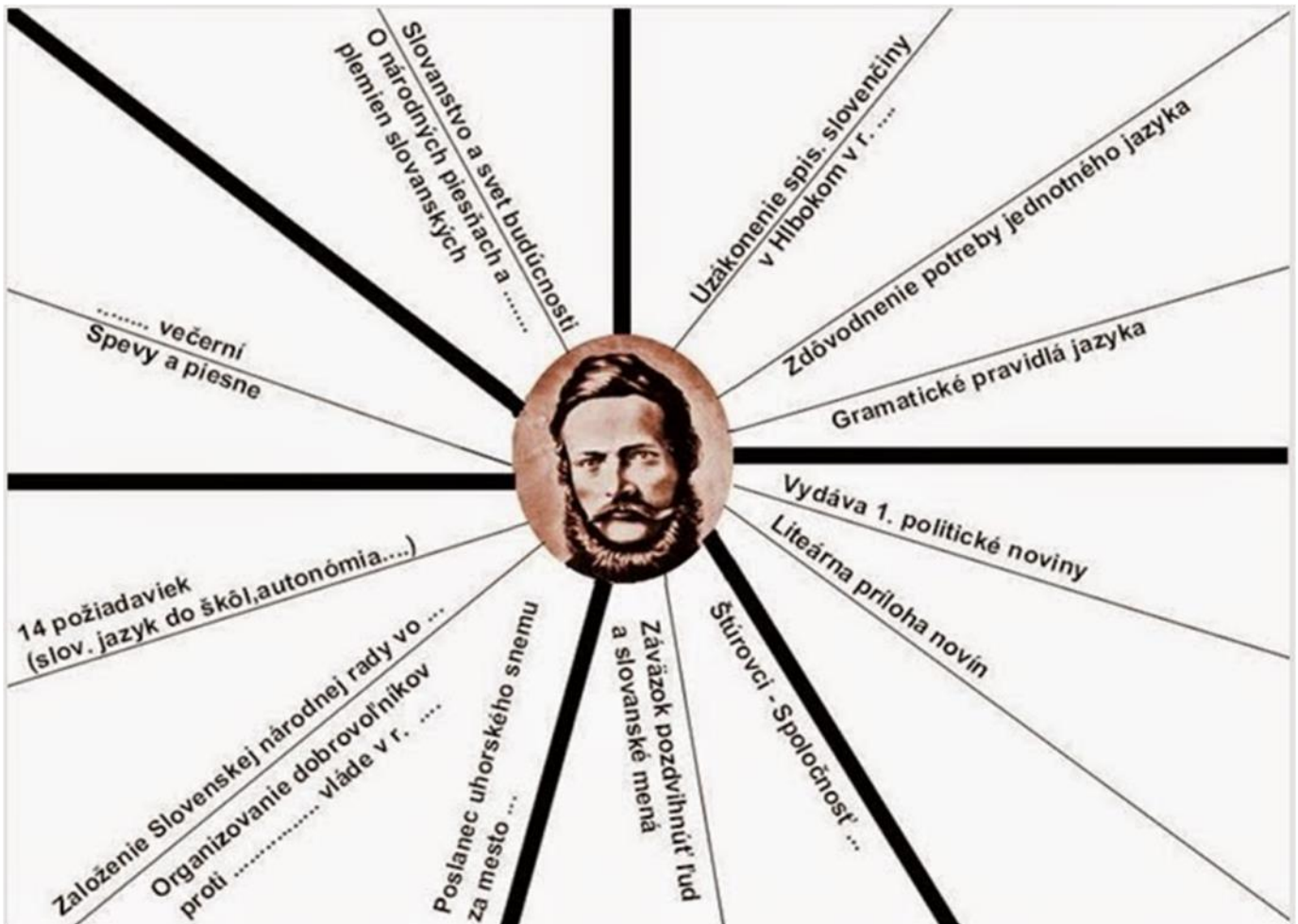

Dominik s Kevinom v pozadí pri udeľovaní diplomov a ocenení

21. február - Medzinárodný deň materinského jazyka

- bol vyhlásený na 30. výročnej konferencii UNESCO v novembri 1999 a oslavuje sa od roku 2000. Cieľom tohto dňa je pripomenutie, poznávanie a precvičovanie materinských jazykov po celom svete.

Hovoriť o materinskom jazyku a nespomenúť meno človeka, ktorého život a dielo je navždy spojené s materinským jazykom - našou slovenčinou, by bolo neodpustiteľnou chybou

Kodifikátor spisovnej slovenčiny

„Jednota sa vtom najlepšie vivjesť dá, vtom sa najlepšie darí, čo je všetkým najbližšie, najprístupnejšie; a čo nám je bližším, prístupnejším a domácnejším nad prirodzenú reč našu, nad reč tú, v ktorej sme sa všecci k svetu prihovárať začali, v ktorej sú naše prítomne pokoleňja spojenje, v ktorej žije duch otcou našich, ktorej spevnje hlasi rozljevajú sa po dolinách a horách a slučujú naše citi, naše misli v cit jeden, v misel jednu?“

Položim si Ťa na dľaň, slovo hlboké a čisté ako srdce dobrých ľudí. V tebe - čarovnom oriešku histórie, s koreňmi pevne vsadenými do potu, mozoľov, sĺz, únavy a vysilenia od usilovnej práce, ktorý za obeť svojej reči, utkanej zo štebotu slávikov, nebál sa neraz položiť i vlastný život, dláždiac tak cestu brázdam nových pokolení.

Schúlená do klbka mojej vďaky, hovoríš i o mojej minulosti, o našom prvom vzájomnom zoznámení sa, keď si ma ešte nenarodenú, spokojne ležiacu v mäkkom bezpečí maminho lona, hladila jej prosbami a modlitbami o moje zdravie a vychádzajúc jej z pier, vpíjala si sa do pokojného odpočinku malého anjela.

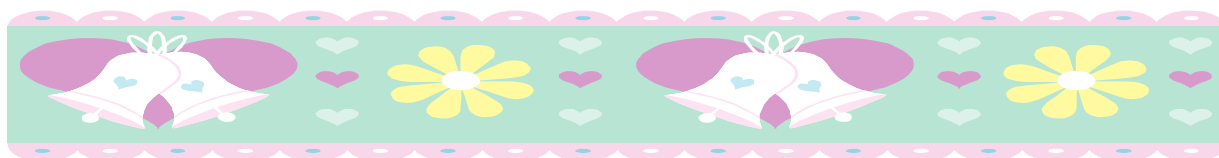
A potom konečne som sa narodila. Pritúlená v nežnom náručí maminej lásky, vnárala som sa ako do studne prvého poznávania neznámych slov a Ty, schovaná do lúbezných tónov uspávanky, sadala si mi na unavené očka, aby si ma odvieďla do ríše bielych ovečiek - priateľiek všetkých maličkých.

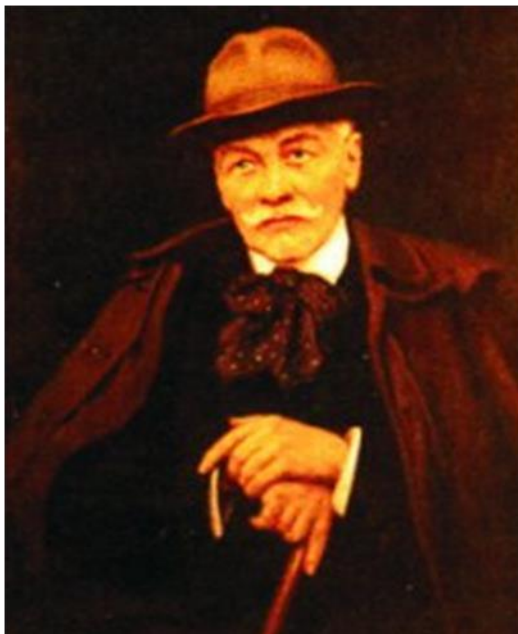
Sprevádzajúc ma detstvom, bola si pri mne v každom okamihu môjho života. Pomáhala si mi rozlúsknuť oriešok prvého detského dživotania. Bola si mi, moja čarokrásna víla, dverami do zázračnej fantázie, v ktorých, otvárajúc ich čarovným kľúčikom babkiných rozprávok, stávala som sa aspoň na chvíľu krásnou princeznou, čakajúcou na svojho milovaného princa.

A keď o pár rokov neskôr z úst malej školáčky vyletelo prvé slovko, prečítané z maľovaného šlabikára a prvé kostrbaté písmenko, s veľkou námahou napísané rozochvenou drobnou rukou, ozdobilo prváčku písanku, vedeli sme, že je to skutočná príležitosť. Príležitosť naozaj ťa spoznať: tajomnú, láskavú, hrejivú a srdcu milú, dôverne známu a tak potrebnú.

A tak, schovajúc svoju neskúsenú dľaň v tvojej, vydali sme sa spoznávať život.

<http://www.antiskola.eu/sk/referaty/4002-slovenscina-moj-materinsky-jazyk-uvaha> (upravené)

Ó, mojej matky reč je krásota,
je milota, je rozkoš, láska svätá;
je, vidím, cítim, celok života,
môj pokrm dobrý, moja čaša zlatá
a moja odev, ktorej neviem ceny...

*Ak hovoríme o tom, aké dôležité je vážiť si svoj rodný materinský jazyk, nemôžeme ne-
spomenúť aj osobnosť P.O.Hviezdoslava. Človeka, ktorý dal nášmu jazyku ďalší rozmer,
rozmer estetický, poetický a neopakovateľný*

*Jazyk náš materinský je najvernejším ob-
razom našej duše.*

Jozef Štolc

Text S.P.

FAŠIANGY

symbol veselosti a zábavy

Obdobie od Troch kráľov do Popolcovej stredy nazývame fašiangy. Fašiangy sú prechodom medzi zimným a jarným obdobím. Počas fašiangov prevláda bujará zábava, organizujú sa svadby a zabíjačky. Hlavne posledné tri dni sú vyplnené zábavami.

Najveselšie obdobie roka však strieda 40- dňový pôst. Ukončia sa všetky zábavy a svet sa vráti opäť na rok do starých koľají. Na poslednej fašiangovej zábave sa preto predvádza symbolické pochovávanie basy. Pochovávanie basy je ľudová hra parodizujúca skutočný pohreb. Jej základným motívom je zákaz zábav počas nasledujúceho pôstu. Jedná sa o výrazné komické stvárnenie. Hlavnými kostýmovanými postavami sú postavy kňaza, rektora a smútiacich „pozostalých“. Kňaz paroduje obrad rozlúčky, aká býva pri cirkevnom obrade, ohlasuje koniec zábavy a lúči sa s basou, ktorú za náreku prítomných vynášajú von.

Keď je basa pochovaná, môže začať pôst. Obdobie veľkonočného pôstu začína dňom, ktorý poznáme pod názvom Popolcová streda alebo Škaredá streda. Je to pohyblivý sviatok, jeho dátum sa ráta podľa lunárneho kalendára a pripadá na 40. deň pred Veľkou nocou. Toho roku pripadá Popolcová streda na 1. marca.

Veľkonočný pôst sa končí Veľkým piatkom.
Michaela Škodová (etnológ NMG—upravené)

Fašiangy – čas od Troch kráľov do Popolcovej stredy – je časom plesov, zábavy a karnevalov. K obdobiu fašiangov sa viaže aj deň, na ktorý sa teší každé malé dieťa - karneval.

Dňa 23. februára telocvičňa ožila rôznymi čarodejnicami, princeznami, baletkami, myška v syre, ako i zaujímavými maskami "Akvárium", "Obláčik", „Amor, boh lásky“ a ďalšie zaujímavé masky. Bolo vidieť, že niektorí rodičia nezaháľali. Vymýšľali masky pre svoje ratolesti tak, aby boli spokojné a šťastné. Masky sa najskôr predviedli po ročníkoch. Každé dieťa sa predstavilo, aby si porota mohla zapísať číslo masky, ktorá ho zaujala. Po promenáde žiaci ukázali aj niečo zo svojej šikovnosti v súťažiach. Každý, kto chcel, súťažil v rôznych disciplínach. Súťažilo sa v zmiešaných družstvách. V každom družstve boli vybraní žiaci 1., 2., 3., a 4. ročníka. Súťažilo sa s hula hoop, slalom- kotúľanie lopty, prenášanie lopty na kuželke, stonožka. Po súťažiach nasledovalo tanečné kolo. Nedočkavo sme čakali na vyhodnotenie masiek. Nebolo ľahké vybrať tie najlepšie. Všetky boli nápadité a bolo vidieť, že si s nimi deti a ich rodičia, dali veľa práce. Nakoniec porota vybrala 10 najlepších masiek z 1. a 2. r. a 10 masiek z 3. a 4. r. odmenili malými vecnými cenami. Prekvapili aj niektoré pani učiteľky, ktoré si tiež pripravili masky.

Text a foto M. Leicherová—upravené

ŠKD vo februári

Starostlivosť o vtáčiky v zime

Napadol veľký sneh a my sa staráme, aby naše vtáčiky neboli hladné. V školskom klube sme im pripravili rôzne dobroty, povešali na strom pri jazierku pred školou. Semienkami sme naplnili aj krmidlá v areály školy.

Konečne napadlo veľa snehu

Veľmi sme sa potešili, že napadlo toľko snehu a aj sme si ho dostatočne užili. Každý deň sme sa chodili v školskom klube šmýkať, bobovať a guľovať.

Stavby zo snehu

Takto sme pracovali s ľadom a snehom.

Spravodajstvo ŠKD pripravila K. Gubovičová

2.C o škole

V minulom čísle sme vyhlásili literárnu súťaž v tvorbe básní a prózy o našej jubilujúcej škole. Prinášame vám prvé ukážky žiakov 2.C triedy. Všetkým šikovným „básnikom“ ďakujeme a tešíme sa na ďalšie príspevky

Naša škola

Viktor Lajčovi 2.

Naša škola zelenkáva
na kopci je posavená.
Chodíme tam veľmi radi
čítať, písať, rikať s rami.

Každé ráno oborená
s dešičkami obklopená.
Do tried sa delíme,
pekné, slušne sedíme.

Naša pani učiteľka
vedomosti nám už chystá,
dobrotu povinnosti,
poobede kričky, hrachy.

Telená tá škola je,
veľa sa v nej pestuje.
Uromy, kričky, kviečky všetky,
brdi sme my na ni všetci.

Autor: Matúš Zöld, 2.C trieda

MOJA ŠKOLA

Každé ráno budík zvoní,
teším sa do mojej školy.

V mojej škole je mi fajn,
veľmi rád tam chodievam.

Učenie je malina,
pomáha mi celá rodina.

Najviac Žigi veľký brat,
čo tam chodí veľmi rád.

Moja škola

Do školy ja rada chodím Pani učiteľku ja rada mám
 tašku do nej stále nosím. No keďže jej vyvídam
 a v tej taške peračník. V knižke jednotky
 nosím, kniha a slovník. no keďže i peráčky.

Učím sa ja počítavo Po poslednej hodine
 čítať, písať, počítavo kura do družiny.
 Pamí učiteľku počítavo V družine sa veľa hráme
 a príkazy poslúchať. a maminky vyzeráme,
 a na ďalšie mána, kura

Čo preslátku sa my hráme do školy sa poberáme.
 knihy si počítavo

a keď časom na hodinu
 do lavíc si posadíme.

Učím sa ja čítať, písať
 ba i cvičiť na štrhadle.

Sporávaním i noví moty
 na hudobnej výchove.

Línia, Vojnčíaková 2.C.

Moja trieda

2.C. je moja trieda,
 neremnila by som ňou.

Kamaráti sme tam všetci,
 dievčence a chlapci.

Naša pani učiteľka,
 čo je nová super žienka.

Učí, hrá sa, tvorí s nami,
 má so všetkými veľmi baviť.

Trieda so je skvelý deň,
 ma Vrabček knedičovať chcem.

Kučerka ma sam rúsočí,
 a v sa klárika rúsočí.

Lucia Lorinčíková

Moja škola

Čítať pisať to už viem
niekedy však zabudnem.

jednosky a dvojky mám
s dievčatami sa hrám.

Keď je družina
idem pisať úlohy.

A potom domov
z mojej dobrej školy.

Karin Čivková 2. C.

Levan Ivan Gvorišvili 2. C.

Škola

Naša škola stojí na kopci
chodia do nej dievčatá aj chlapci
v škole sa hráme a učíme,
úlohy si doma robíme.

Každé máno volá nás,
naša škola zelená.
Usilovná je aň aň...
dobré dielo vykoná.

Naučí nás čítať, písať,
dobré veci spomínať.
Kto sa učí usilovne,
múdrosť bude dosťávať.

Učiteľia sú sú milí,
vo všetkom nám pomôžu.
Aby sme sú radi boli,
so vet, oni dokážu.

Hiev a standy je sú veľá,
nábrvy je veu dosť.
Ale učíš sa sieň seba,
rodičom i učiteľom pre radosť.

Mám ju rada,
veu hej!
Čuso do nej u sekám
do školičky zelenej!

Soňa Dandová 2.C

bzučozabáva

Strana 19

bzučozábava

Úsmev stojí menej ako elektrina a pritom dáva oveľa viac svetla

Babka sa rozhodne po dlhej zime pre jarné upratovanie. Otvorí skriňu, z nej vyletí mola a pýta sa babky: "Pani, budete tento kabát ešte potrebovať, alebo ho môžem zjesť"

Dcéra pomáha matke pri jarnom upratovaní:
„Mami, je to pravda, že keď človek zomrie, tak sa zmení na prach? - Áno, miláčik.- Tak za našou skriňou muselo zomrieť veľa ľudí.

Viete, aký je rozdiel medzi krtkom a orlom?
- Žiadny, obaja žijú pod zemou... Teda okrem orla.

Keď som bol malý, moja mama mi pred spaním stále hovorila:
"Dobrá noc"
A teraz?
"Ale okamžite vypni ten počítač!!":

